

Проповед на Неделя на Всички светии

Братя и сестри,

Днес, в Неделята на Все светии, когато възпоменаваме подвига на просиялите в Христа наши братя, сподобени с Царството Божие – днес си припомняме литургийното четиво от свети евангелист Матей. Господ казва:

„Всеки, който признае Мене пред човеците, ще призная и аз него пред Моя Отец Небесен. А, който се отрече от Мене, и аз ще се отрека от него пред Моя Отец Небесен. Който не взема кръста си, а следва подире Ми, не е достоен за Мене.“

Така всеки, който последва Христа, изповяда Христа, всеки, който носи кръста си и върви по тесния Голготски път, ще бъде увенчан от Великия Подвигоположник Христа.

Неслучайно си припомняме точно тези евангелски слова. Животът на мъчениците, изповедниците, светителите, отшелниците, юродивите заради Христа и всички праведници е пример за изповядване на Христа с думи и дела.

И ето, какъв блажен край им даде Господ. Даде им наследството, обещано на синовете Божи, даде им обители с блясък по-блестящ от звезди, даде им нетленни венци на божествена слава, даде им вовеки благодатната възможност да лицезрат не смътно като през огледало, а лице в лице – престола на Всевишния. Даде им неизказаното блаженство, за което великият апостол Павел казва: ***„ухо не е чувало, око не е виждало и човеку наум не е идвало какво е Бог приготвил за угодилиите Нему.“***

Днес честваме всички тях, всички тези победители над света, греха и дявола, всички тези поборници, спечелили най-важната битка – битката за спасението на човешката душа, всички тези праведници, по чиито молитви и днес Господ удължава битието на грешния свят.

Честваме онези, които носили плът, но не по плътски воювали и се удостоили с най-високата чест – да предстоят с молитва пред Божия престол и ведно с ангелите да възхваляват Триипостасния Бог.

Покланяме се на Божията благодат, просияла в тези, които се превърнаха в нетленни съсъди на Божията светлина – всички светии,

заменили земното щастие за Царството Божие, търговци, продали всичкия ненужен тукашен имот, ще рече богатата на тоя свят, за безценния бисер – Царството Божие.

Възпяваме вси светии като наши застъпници и ходатаи, наши закрилници, дали добрия пример, как в греховния свят може да се постигне святост и правда. Защото всички те, различни по възраст, пол, занятие, образование, семейна среда и начин на живот, всички те, водени от любовта към Христа, победиха страстите, принесоха покаяние, направиха подвизи, изповядаха Христа, измолиха Царството Божие, не само за себе си, но и за мнозина други.

Защото светиите, не бива да забравяме, са наши близки, наши родственици в Христа, истинско наше семейство. И това семейство небесно никога не ни забравя, никога не дири своето, никога не отстъпва от светлината.

И често пъти, по силата на техните молитви, Бог ги провожда да ни помогнат, да ни освободят от някой наш гибелен порок или гибелна страст.

А най-близо до нас е нашият именен светия. Това са го знаели християните от старо време и затова са давали имена на светци или ангели на новородените. И са гледали не на благозвучността на името, а на духовния облик на светията, който става невидим застъпник на носещия неговото име.

Но, за да ни помагат светиите, е нужна молитва, молитва и християнски живот. И стремеж към такъв живот. Нужно е и покаяние.

Да даде Господ един ден да сме сред това пребъдващо в слава небесно семейство - при Майката Божия, ангелите и вси светии. Амин!

2025 г.